

[Nørgaard.]

som udgaar fra disse vestjyske Landsbyskoler, ikke kan staa Maal med det, der udgaar fra Byernes og de andre Landsdeles Skoler.

Den tidligere Undervisningsminister udtaler, at Landsbyskolernes Forhold er skandaløse. Ja, vi kender jo, hvordan Socialdemokratiets og den tidligere Undervisningsministers Stilling til Landsbyskolerne er, at man her sigter paa, at Fagantallet i disse Skoler ikke er saa stort, som man har det i Byernes Skoler. Men man undlader at nævne, at det, man særlig lægger Vægt paa i disse Landdistrikter, er, at Religionsundervisningen faar den Plads, som vi anser for berettiget i Folke- og Børneskolen. Det, som man fra en vis Side vil sætte ind for, er en Forøgelse af Undervisningsfagenes Antal paa Bekostning af disse for Børneskolen saa gode og saa nødvendige Undervisningstimer i dette Fag, som maaske mere end noget andet Fag tager om Børnehjertet paa en saadan Maade, at Barnet faar den Livsindstilling og den moralske Opfattelse, som baner Vej for den Udvikling, vi anser for den rigtige, ja, som er den eneste rigtige for Børneskolen. Det, man ønsker, og det, man vil fremme fra den Side, er at faa Fag ind i Landsbyskolen, som kan sammenlignes med koldt Maanelys i Stedet for det nuværende, som ejer Solens Varme. Det er det, man tilstræber, og dette vil vi modarbejde.

For mig er Kirkeministeriet og Undervisningsministeriet de vigtigste Ministerier i vort Samfund. Fra dem udgaar det egentlige Liv, som rører sig i vort Samfund. Det er dem, der lægger Grunden for Børnets Udvikling fra Børnets Indtræden i denne Verden, og naar man nu ser, hvordan Samfundsforholdene har udviklet sig i vort Land, og ser, hvordan Socialministeriet er blevet saa kolossalt stort, som det er, saa er det ikke mærkeligt, om der spørges i vide Kredse af Befolkningen, om der ikke er noget galt med det Grundlag, som Befolkningens Udvikling bygges paa. Thi fra disse to Ministerier udgaar Livet for det Samfund, som de omfatter.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg kom i sin Finanslovtale ogsaa ind paa det Spørgsmaal: Hvor er de store idealistiske Bevægelser, som Grundtvig og senere Indre Mission gennem Vilhelm Beck gjorde sig til Talsmand for, og som havde saa stor Betydning for vort Folk i dette Tidsrum? Og det ærede Medlem spurgte derefter: Hvad er Aarsagen til, at disse Bevægelser ikke mere har den Kraft, som de tidligere havde?

Der er ingen Tvivl om, at dette skyldes flere Forhold, men navnlig to, nemlig at vi mangler Mænd med denne aandelige og idealistiske Indstilling, som disse to Forkæmpere i Aandens Verden havde. Og saa kan det ærede Medlem Hr. Borgbjerg godt karakterisere den afgaaede højtærede Kirkeminister som en Mand, der „maaske“ — det tilføjede han dog — udviste det største Heltemod; jeg vil dog fremhæve disse to Personligheder, som det ærede Medlem her nævnte, som nogle af dem, der for mig staaer som udvisende det største Heltemod i Aandens Verden. De var ikke bange for at sætte alt ind paa deres Overbevisning, og derfor vandt de ogsaa en saadan aandelig Position i vort Folk, og derfor kunde de føre deres Livssyn frem med en saadan Kraft, som de gjorde.

Medvirkende hertil har dog sikkert ogsaa været den Modstand, de Tanker, som de gjorde sig til Talsmand for, mødte i store Kredse af vort Folk. Det er unødvendigt at komme ind paa at nævne de forskellige Partier, fra hvilke Modstanden udgaar, for vi ved, at denne Modstand findes inden for alle Partier; men der er dog Forskel. Kommunistisk Parti har blandt sine Programpunkter Bekæmpelse af Kristendomsundervisningen; men ogsaa inden for det talrige Socialdemokrati findes der fremragende og ledende Politikere, som bevidst modarbejder den aandelige Udvikling, som disse to Mænd gjorde sig saa stærkt til Talsmænd for.

Det, man ønsker inden for Socialdemokratiet og i de materialistisk indstillede Kredse, er, at Religionen kommer ned paa en saadan Plads i vort Folk og i Børneskolen, at de unge og Børnene faar den Opfattelse, at for Livets Fortsættelse og Uddannelse har Religionen ingen Betydning. Vi har den stik modsatte Anskuelse, idet vi mener, at det netop er Religionen, den kristne Undervisning i Skolen, der danner Grundlaget for det Kultursamfund, som vi paaberaaber os at være Medlemmer af. Tag Religionsundervisningen bort, det bærende i det moralske Liv, og da vil vi se, at Udviklingen, som vi saa gerne ønsker fremmet, vil gaa tilbage og helt forsvinde. Det er den Udvikling, som vi ser paa med Sorg, og som har vundet saa stærkt frem i vort Folk, idet vi anser det for den allerstørste Ulykke og for det, der er den økonomiske Kriases Aarsag ikke alene herhjemme i Danmark, men ogsaa ude i Verden, at man har forlagt Tyngdepunktet fra det aandelige Liv over til det materialistiske.

Modstanden er haard, og det har den